

fejlődtünk ahhoz képest, amilyen állapotban voltunk korábban. Tudjuk, hogy tovább kell emelni a színvonalat, súlyos investálni valónk van még az elkövetkezendő időben, de szerencsére ezek a lehetőségek itt vannak előttünk, nem csak tervek, a munkálatok is elkezdődtek már.

Az elmúlt években az informatikai infrastruktúrát korszerűsítettük. Egészen jól állunk az egy főre jutó számítógépek, az átviteli sebességek tekintetében. Vettünk egy új területet, a régi Parmalat gyárat. Teljesen felújítottuk, és a környezetvédelmi laboratóriumainkat, nyelvi lektorátusainkat helyeztük el itt. A laboratóriumok *Kiss Endre*, volt főigazgató és a japán kapcsolatok jóvoltából nagyon jó színvonalon vannak felszerelve. Építettünk egy épületet a kommunikációképzés részére és regionális vételi körzettel egy rádiót is működtetünk. Nálunk most a kommunikáció szak a sztár, mely intézetnek *Sváby András* az igazgatója. Országos hírű esemény volt a Déri Jánosról elnevezett médiacentrum avatója.

Az 1997-99-es időközönkénti beruházásra, fejlesztésre alig lehetett fordítani. 2000-tól évi párszáz milliós beruházással számolhatunk és 2005-ben megindult egy nagyméretű fejlesztés; idén kb. 1 milliárd, jövőre 2,5 milliárd és 2007-ben még egy félmilliárdos forintos fejlesztéssel számolunk. Ezek a mi életünkben nagyon nagy számok. Az éves állami támogatás 1,8 Mrd Ft, de a Főiskola 700 millió forintnyi saját bevételt is elő kell teremtsen. A Főiskola gazdálkodása nagyon sajátos kultúrán alapuló, speciális menedzsment technikát igényel: egyrészt költ-

ségetési szerv is vagyunk az összes hátrányával, de ugyanakkor vállalkozó céggént is kell működünk.

A kollégiumunkat, a kollégiumi férőhelyeinket is fejlesztettük, az általános magyarországi kollégiumi helyzethez képest viszonylag jól állunk. A Semmelweis utcai kollégium felújítása befejeződött, a többi nagy kollégium felújítását összesel kezdjük.

A most induló nagy fejlesztésünk több ütemben valósul meg. Legelsőként egy nagy laboratóriumi szárnyat fogunk átadni huszonegynéhány laboratóriummal. A laboratóriumi szárny mellett nagyeladók is épülnek és egy modern új könyvtár. Lesz egy külön nagy szakszertéyerem is, Önök tudják, hogy ez elementárisan szükséges a Főiskola életében. A külső környezet is méltó lesz. A Főiskola előtti részt a várossal közös elhatárással gyönyörű városi közparkká alakítjuk, tehát a campusunkat építjük tovább szökőkúttal, bio-tóval, ahogy azt ma kell csinálni. Új sportcsarnok is épül, ha két év múlva visszajönnek, nem fognak ránk ismerni, legalábbis az infrastruktúrát illetően.

Nagyon büszkék vagyunk a – remélem, hogy mindenki hallotta – sokszoros magyar bajnok, magyar kupagyőztes, a BEK döntő negyedik, harmadik, második helyezett női vízilabdacsapatunkra. A magyar válogatott több mint a felét a mi lányaink teszik ki. Azt gondoltuk, hogy a nyáron már olimpiai bajnokokat avatunk, de hát ez sajnos nem jött össze. – Majd Pekingben! Ugyancsak nagyon büszkék vagyunk a nemzetközi hírű és mindenféle érmekkel bíró női sportolóinkra.

A privatizált DUNAFERR Rt. bemutatkozása*

SUSHIL TRIKHA vezérigazgató, DUNAFERR Rt.

Először is szeretném felhasználni az alkalmat, hogy köszönetet mondjak a meghívásért erre az ünnepélyes alkalomra. Négy témakörrel szeretnék szólni. Az első, hogy tájékoztassam Önöket arról, hogy kik az új tulajdonosai a cégnek, a második a DUNAFERR ma és holnap, utána néhány szót mondanék arról, hogyan érzem, hogyan értékelem ezt az egész privatizációs témakört és utoljára, de nem utolsó sorban, néhány gondolatot mondanék *Bognár László* úr felvetéseire.

A tulajdonosokról: a DUNAFERR tulajdonosa egy konzorcium, Ukrajnából a DONBASS Ipari Szövetség, a DUFERCO cég Svájcban és egy CONDAX nevezetű holding társaság. A konzorciumról néhány számot: összesen mintegy 7,5 millió tonnányi terméket gyártunk Ukrajnában, 5 millió tonnát a DUFERCO cégeiben. A DUFERCO mint kereskedő cég 7,5 millió tonna alapanyagot és ezen felül kb. 8,5 millió tonnányi acélterméket forgalmaz. Mint ebből megállapítható, a tulajdonosaink tudják, hogy hogyan kell gyártani, és hogyan kell eladni az acélt. A DUNAFERR stratégiai jelentőséggel bírt számunkra és keményen dolgoztunk, hogy megszerezhesük.

A DUNAFERR ma egy olyan társaság, amely durván mintegy 1,5 millió tonnányi melegen hengerelt tekereset gyárt. Mint tulajdonosok azt a vállaltuk, hogy 275 millió eurót fektetünk be a társaságba 6-7 éven keresztül. Ez a befektetés termelő berendezések építését teszi lehetővé. Jelenleg a kokszttermelés mennyisége kb. évi 650 ezer tonna, az a szándékunk, hogy ezt a mennyiséget 1,4 millió tonnára emeljük. Nyersvas-termelésünket is növelni fogjuk és az acélmű termelését is. A meleghengermű termelését a jelenlegi 1,5 millió tonnáról 2,2 millió tonnára kívánjuk emelni. A második szempont a DUNAFERR-nél az lesz, hogy a termék portfóliót diverzifikáljuk. Törekvésünk az, hogy minél több magas műszaki fejlettségű terméket gyártsunk, mint például bevonatos termékeket, bevonatos galvanizált, illetve előfestett felületű termékeket. A komplex acél minőségfajták termelésében is fejlesztéseket fogunk végrehajtani, amelyet összefoglalóan „clean steal”, tehát tiszta acél néven nevezünk. Mivel itt sok nem kohász is ül a teremben, ezért részletezve is elmondom a fő jellemzőket: alacsony kéntartalom, alacsony karbon-tartalom, alacsony oxigén-, nitrogén-, hidrogéntar-

Lábjegyzet: * Az OMBKE 94. Küldöttgyűlésén, Dunaújvárosban, 2005. május 20-án elhangzott előadás hangfelvétel alapján leírt szövege.

talom. A piacnak erre van szüksége, és mi ezt fogunk szállítani.

A DUNAFERR-nél a jelenlegihez képest egészen más környezetet szeretnénk látni. Mi Európa része vagyunk, minden egyes megrendelésért versenyeznünk és harcolnunk kell nemcsak a globális piacon, hanem a hazai piacon is. Rendkívül agresszív nagy világcégekkel kell felvennünk a versenyt, akiknek a kezében vannak Európa nagy üzemei. A mi belső piacunk nem csupán Magyarország, hanem Európa, és itt kell felvennünk a versenyt. Az a törekvésünk, hogy versenyképesek legyünk és annak érdekében, hogy ezt teljesíteni tudjuk, beruházások szükségesek. Fejlesztéseket hajtunk végre a gyártási folyamatban, beruházásokat végzünk az anyagi folyamatok, az információáramlás és a logisztika területén. Ezek az alapvető területek, ahol a stratégiai fejlesztéseket végrehajtjuk. Olyan terveink is vannak, hogy konszolidált és integrált szervezetté alakítsuk át a DUNAFERR-t, amely egy egységes önálló szervezetként vesz részt a tevékenységben.

Igen nagy gyakorlatom, tapasztalatom van állami tulajdonú cégek privatizációjával kapcsolatban, higgyék el nekem, ez nem könnyű feladat. A DUNAFERR-t privatizáltuk, de még nem magánosítottuk a DUNAFERR struktúráját, szerkezetét. Ez még mindig állami tulajdonra jellemző struktúra, át kell szerveznünk, hogy megfelelő gépezetté váljon. Egy állami vállalatnál egy évben négy évszak van. Egy magán cég életében viszont négy negyedév és minden egyes negyedévnek meg kell hozni a hasznát a dolgozók, a vevők és a beszállítók számára is. A DUNAFERR át fog alakulni. Harcolunk minden egyes dollárért, euróért. Harcolni fogunk minden egyes vevőért és minden egyes beszállítóval is harcolni fogunk, hogy a legjobb árat sikerüljön elérnünk.

Az az elvárásom, amit a DUNAFERR alkalmazottai is kívánnak, és amelyeket a tulajdonosok is biztosítani tudnak. Több évtizede vagyok ebben a szakmában és megpróbálom megérteni azt; meg fogom érteni a DUNAFERR-t is, meg fogom érteni a várost, és ezt követően szeretném, hogy engem is megértenének majd. Mi ugyanonnan vásárolunk, ahol mindenki más, ugyanazoktól vásároljuk a nyersanyagot. Ami a DUNAFERR-t meg kell hogy különböztesse, az a cégnek az alkalmazottai, dolgozói. Úgy gondolom, hogy számunkra rendkívül fontos az, hogyha összehasonlítjuk a cég dolgozóinak a tegnapi és a mai szakképzettségét, ez igencsak diverzifikált. Nemcsak arról van szó, hogy

kohászokra, gépészekre, gépészmérnökökre, elektromos mérnökökre van szükségünk. Nagy szükségünk lesz egyéb más mérnökökre is computer hardver, szoftveres mérnökökre, szükségünk lesz bölcs berendezésekre és szükségünk lesz kohászokra is, miután a kohászati iparban a termékek iránti elvárás egyre komplexebbé válik. A tőkeberuházás mellett kötelezettséget vállaltunk a régió fejlesztésében is.

Egyetértek Bognár László úr azon igényével, hogy együtt kell működnünk a Főiskola fejlesztésében. Meg kell találnunk a megoldásokat annak érdekében, hogy a kölcsönös érdekek érvényesüljenek. Új programokat kell indítani, hogy a Főiskola a DUNAFERR – de általában véve a magyar acélipar –, igényeinek megfelelő módon tudjon szolgáltatásokat nyújtani,

Egy olyan városból jöttem, ami hasonlít az Önök városához. Ez Pittsburgh Pennsylvániában, az Amerikai Egyesült Államokban. A város az acélüzeméről ismert hosszú évek óta, az üzem csak Pittsburg környékén, ma gyakorlatilag több acélt gyárt, mint 15 évvel ezelőtt a világ egésze. Az egyetemekkel igen szoros együttműködésben dolgoztunk, technológia-fejlesztésben, modellezésben, és a város számára munkalehetőségeket biztosítottunk. Sok üzleti területen dolgoztam, de meg kell mondjam, hogy az acélüzlet egy igen nehéz, komplikált üzlet. Nagyon tőke-érzékeny, nagyon munkaigényes. A szakértelem, a technológia iránti igény igen magas; számos különböző műszaki szakmát – kohómérnök, gépészmérnök, elektromérnök, informatikus – igényel, és maga a menedzsment is igen komplex. Végül is, egy acélgyártó üzem ugyanolyan súlyú termékéért kevesebbet lehet kapni, mint egy csésze kávéért. Tehát jobb kávé kell abba a csészébe tenni, és csökkentenünk kell az anyagok költségeit, ugyanis a termékeink értékének kb. 65%-át az anyagköltség teszi ki.

Dunaújvárost nem nevezném acélvárosnak. Inkább azt mondanám, hogy az a város, ahol a DUNAFERR van. A munkahelyteremtés ebben a városban mindannyiunk számára közös érdek. Ennek a városnak a legalkalmasabb fejlődési iránya a könnyűipar, el kellene kezdenünk Európába nem acélt, hanem acélból készült, feldolgozott termékeket szállítani ebből a városból. Minden támogatást megadunk a polgármester úrnak, a városnak, amit csak kér tőlünk a források előteremtésében és a fejlesztésben. De egy kicsit más lesz itt az élet; nagyobb lesz a követelmény, az elvárás, nagyobb lesz a kihívás. Bízom benne, hogy örömeink is lesz benne!

VIII. BÁNYÁSZATI-KOHÁSZATI-FÖLDTANI KONFERENCIA SEPSISZENTGYÖRGY, 2006. április 6-9.

Az Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság 2006-ban is megrendezi a nagy érdeklődésre számot tartó hagyományos konferenciát. A konferencia célja lehetőséget teremteni az erdélyi és magyarországi, ill. más államokbeli magyar szakembereknek tudományos, szakmai eredményeik kölcsönös bemutatására, az ismerkedésre, kapcsolatteremtésre. **Részletek a www.ombkenet.hu, vagy a www.emt.ro honlapon olvashatók.**

Megfelelő érdeklődés esetén, önköltséges alapon az OMBKE SEPSISZENTGYÖRGYRE KÜLÖN AUTÓBUSZT INDÍT, mellyel az erdélyiek által Sepsiszentgyörgy környékén szervezendő egynapos kiránduláson is részt veszünk. Ezért kérjük azokat a tagjainkat, érdeklődőket, akik az egyesület által szervezett autóbust igénybe kívánják venni, előzetes részvételi szándékukat **2005. október 15-ig jelezzék az OMBKE titkárságán.**